מ"ר פפא לגמ סברי· סברת הוא בידיה דכי תכיל תרלן חייב שתים על תרלן ועל "מכל תאכל ושבעת" וסברי לותיב ליה תיובתא מסוס דלא נהירא ליה מילתא ולידלד ביה: **ולא ידענא דגמרא סיל בידיה** · מדביה ומש"ה לא הדר ביה: רבי תלמוד בן עזריה לית ליה כרבי יוסי מדקתמר שני תרלנים וחג ומשמע לן' תיכת ב' תרלנים: **פורלנין** · דמשמע **ופירוש** כגון תפי' פרלידת דתותי קלת דתמר ברים פ"ק דמס' תענית (ד' ז.) דהייגו גרעינין: **מילונין** · משמע **ותילונים** שסותט ס) (ומשמקה כדכתיב (ברתשית מ) "ותסתו תותם ותתרגמינן "ועגירים יתהון": **בתרני' גילח או שגילחוהו ליסטין**· משמע בין בחוש בין ברגון בתוך ימי נזירותו בין בנזירות מרובה בין בנזירות מועטת: **סופר ל' יום** · לפי שתין גידול שיער בפחות תל' יום: **או שסיפסף על שפתו** · שתגם קלת ברתש השיער: **גבי מיבעיא לן בניסף מלמטה רבי** · לתי שיער תלתתת רבי בסמוך לבשר ג) יולת תן הרתש וגדל ולתשו כדקתי קתי: **או מלעיל רבי** · ברתש השער תתגדל ויולת תתילון (ב) (ותתגדל) ג) ושיקרו כדקתי קתי: **למאי נפקא מינה לנזיר שגילחוהו ליסטין ושיירו בו כדי לגלח ראשו לעיכובא** · ל"ת דלמאי ניחתא תלתתת רבי בסמוך ד) נזירותו: **ואי אמרת מלעיל רבי** · תותל ושייבו בו כדי לגלח לעיקרו לתיכת לתמיר בי תיובתא ה) דתתי לתקדים קלים לתיכת בו כדי לגלח לעיקרו: **ואי אמרת מלמטה רבי** · לתותל ושייבו בו כדי לגלח לעיקרו לתיכת לתמיר בי תיובתא ה) דתתי לתקדים קלים לתיכת בו כדי לגלח לעיקרו: **ת"ש** מהא אינבא חיה דקאים בעיקבא דבינתא ואי סלקא דעתך מלתתת רבי ברישא דבינתא בעי למיקם, לעולם מלתתת רבי ואגב חיותא נחית ואזיל אינבא ת"ש אינבא מתה ברישא דבינתא ואי סלקא דעתך מלעיל רבי בעיקבא דבינתא בעי למיקם תתם נמי משום דלית בה חילא שרוגי שריגא ואזיל ת"ש שבע מבלורית דבושים דברתר דמגדלין לה רפיא מלתתת תתם נמי איידי דקממטא היא משיבבא דרפיא תא שמע מסקרתא דרפי עמרא מלתתת [ו"ל את"ה] ותניא תתם כד צבעי סביא דיקנהון [ותוותן עיקבי

והא לותביה תמס ומתתר דלת תניא מ"ט לותביה. כלומר והלת רב פפת עלמו היה מקשה מיניה לתבי ולי תגת לת תני ה' מ"ט לותביה הוה: **א"ר** פפת לגת סברי לתו נמרת הוה בידיה. לכך בדיתי מלבי והוספתי על לשון הברייתת "תמס" ותקשות לתבי לרתות תם מדעתו תמרי – למימרת בידיה דלת בקל יתזור מדבריו ולת ידתוק לתרץ הברייתת לדבריו ולת ידענא דגמרת הוה בידיה ולותבינן לתדר ביה הדר ביה: **א"ל מחרצנים** לתולנים· דהייגו הגרעינין וכן בתמ' ע"ז (דף לד:) פורלנים דיין נסך לתולנים הייט הקליפה ולתמתי מתרגמי ועלגים וסתימה הייגו בקליפה שיסתום הקליפה התילומה שים פה לתלוחים קלת ולת בגרעיניה:

סתם מיכרת ל' יום · כבר שניתו זה בפ"ק (דף ה.) ולתידי דבעי למתני גילח לו סגלותו לסמיס סותר ל' יום תני ממי סתם [מיכרת] סגמים יום ב) ותעמת דסותר ל' יום משום דבעית מיכרת יום שלמה לו תגלתת על מנת כדי שיהת שתרו גדל כפי תרתו לגדל בסתם מיכרת דהייגו שגמים יום ומייבי שגלחוהו ביום מלתת שהרי תם גלחוהו (בגמים) לו יותר למה יסתור תת הכל לתך יתזור ותמה מה תמה כבר ותולי הכי ממי קתמר סותר עד שיהו שתרותו כדי שגמים יום כך ממת בפיכות ה"ר [ז] ולתכין [ל'] לרבנן כדמוכת בגמרת:

נזיר שגילח בין ד) ומתפרים לו תסיפסף · פיכות תגם כל שהוא לתפי' שתר לוקה עליו מייבי תשיורי הסיתר מיעקרו ומתתיו מן הסורס כיון תתר לוקה תקרת לתתר לת יתבור על רתתו דמרבינן בגמרת שתר המטבילין: **שיער** מלתתת רבי · תשרתו מיעקרו הוה מגביה ונדל מה שהשתר גדל מתמר וטולה הסמוך לרתם תתר ימים יהיה ברתוק לו מלעיל רבי מרתם השתר הולך וגדל תבל סמוך לרתם תין [זז] ממקומו: **וישיירן** בו כדי לכוף לרתם לעיקרו · כבל שתר ושתר [שיוורת] בעלמת הוה ובסמוך תמר ה) שבו ליגדל השתר בז' ימים וכך ים תסיכות שתר: **ואי** תמרת מלתתת רבי מיכרתו הת שקליס. כלומר השיתר שהקדים ביום שלו זה נטלו וגלתו וזה שייבו בו כדי לכוף לתן זה משתר שהיה לו משתר קבלת מזו תלת לתמ בו תתר כן ושותר תתייר מתותו שתר שהיה בקבלת מזו **ותי** תמרת מלעיל רבי מתי לתקדים קלי דלתותו שייבו ודתי מתותו שיתר שהקדים וככך הוי שיעור תסוב ותיכ סותר כלומ: **ת"ש** מהתי תינבא · פירום ביני כיום דקלי בעיקרת פירום בעיקר השיתר סמוך לרתם ותת תסם בגידול שתר ס"מ דמלעיל רבי ומס"ה השתר לרתם בדקלי קלי · דלי מלתתת רבי ברישא דבינתא בעי למיקם השיבבא [ה] והגדל מעיקרו ולמעלה: **אגב** חיותא נחת ותזיל. תינבא הוה יודע למעה בשהשתר גדל מלמעלה מרום הרתם: **ברישא** דבינתא · ולו ברישא תלת ברתוק מן הרתם קתמר בעיקרת דבינתא בעי למיקם [במקום] שעמדה בשהיתה תיה שתרי שם מעה: **דתתם** נמי משום לית בה חילא · כלומר בזו שתרי מעה שמעה וחזקה ו) מחוברת ויורדת לרתם השתר שהוא תלוי למעה לגד התרץ ותין לה כח להתזז למעלה לגד הרתם: **ת"ש** מבלורית של סוסיים שמיתים בלוריהם [ברתשיהם] נשם ע"ז ובשתר תין מגלחין כל סביב רתשו ומה שהיו מניחין תן גילו תותה בקביעה שמוך לרתם ותיו מהודק בשרתשוה ותי מלעיל רבי תמלי מלתתת רבי ומדתים הקליעה לפנים והלתה תן הרתם ומתלת כי בשתר שמתוך לרתם תיו קלוע ולכך הוי בפרוס ומשני תידי דקממטא היא משיכבא שהוא שוכב עליה נוסעת ממקומה ורפיה שמוך לרתם: עיקבי

מגן א מיי' פ"ג מהל' מירות הלכה ה סמג לתון רמג: **מר** ב מיי' שם פ"ו הלכה ה: **מה** ג מיי' שם פ"ה הלכה יג:

לעיל ס. נדרים ד: תענית י. סנהדרין כה: מ"ק יט:

ה) בסותט מסס משקה: ג) וכגון שסותט ויוצת תן סרתם וגדל מלמטה נגד סרתם מלמעלה עד סופו סרתם מלמעלה עד סופו סס"ד ד: ג) ומתגדל מלמעלה למסס ממקום שסופו עכשיו לעת גמר גידולו ממתיל מגדל ומתגדל עד שיקר סרתם סס"ד ד) ומוסר כל: ה) דהלי: ו) לירושי"ס ז) (שערת נשין) ניתה בכ"י: ח) דכריתה ט) תלגב: י) מהלי: כ) דלעולם קיימת: ל) בעיקבא כו) בעיקבא: מ) הגדיל:

(ה) גם' תיכעית לסו סלי (מוסף) תו"מ ונ"כ מדכתי רש"י משמע דגרס כיכתת: (ב) רש"י ד"ה לו מלעיל וכו' מלילו ושיקרו כ"ל ותיכת ומתגדל ממתך: (ג) ד"ה למלי נ"מ וכו' סלכך מלי דתקדים: (ד) ד"ה רפיא מלתתת וכו' ומשום כני מרפו לגני שערי מלתתת דלת מקלני: (ה) ד"ה לעולם וכו' דקממטא היא משיבבא בלורים ודוחק מעלמו למפס סבל מתתת שהכוכ עליה ומשיבבא כ"ל וכו"ל: (ו) ד"ה מסקרתא וכו' עד שתת בעיקבא לפתני וכו' בתרי דתניא לכל הסתם:

א) תוס' ד"ה מתרגמים מפורלנים. תיכת מתרגמים ממתך וכ"ל מתרגמינן: ב) ד"ה סתם מיכרת וכו' שלשים יום דסמעת וכו' פשוט מלעיל כני מיכרת כשתת מגלחת על מנת שיהת כ"ל· ג"ם: ג) בא"ד וחם גלחוהו וכו' ואין גידול שער סותר ל' ללרבנן· ומן ותן עד לרבנן ממתך· וכ"ל גידול שער סותר כ"ל ג"ם מדרבנן· כ"ל ג"ם: ד) ד"ה מיד ויעוש"ם: ד) ד"ה מיד שגלח בין בזוג מסבירים וכו' כ"ל: ה) ד"ה ומייבו וכו' וכשמוך לתמר שכו· ונ"כ תינת שבו ממתך· ונ"כ שיעור: ו) ד"ה ת"ש וכו' בעי למיקם תתינת שהשער כ"ל· ז) ד"ה סתם וכו' שתמר ומתגדל ממתכת· תינת מתוכת ממתך· ונ"כ מעיקרו:

ראש מלעיל רבי הלכך אינה זוה מסקשה: ומשני דלעולם מלתתת רבי א"א דאגב חיותיה נחית ואזיל ומתקרבת תמיד אצל הראש להתקיים מזיעת האדם ולחותו: ת"ש מאינבא מתה שנמצאת במקף חשער· אלמא מלתתת רבי. ולכך זיא מתרחקת מן הראש שער. דאי מלעיל רבי לא תוה מסקשה ותמצא תמיד אצל הראש: ומשני לעולם מלעיל רבי ומשום דלית בה חיותה (משתרש) [משתרב] ויורדת למטה. ת"ש מבלורית של נויים שמצויירים בלוריה לשם עבודת כוכבים· וכשהם מסתפרים מגלחים סביב ראשם ומה שהם מניחים עושים אותם בסוף קליעה כלפי הראש עושים קשר כדי לחזות הקליעה קיימא וכשהם נגלים והולכים רפה הקשר סמוך לשער ואינו מדדק כבתחילה: ומשני אייתי דקממטא משכבא· ע"י השכבה ששוכב עליו נקמם ויולך ורפה: ת"ש מסקרתא דרפי עמרא מלתתת· סקרתא· מין צבע אדום שצבעו בהן בהמות הצבע מתרפה הצמר אצל הגוף הבהמה· ואח"כ מתרפה הצמר אצל מקום עיקרו ואי מלעיל רבי אמאי מתרפה: ומסביא דצבעין דקניהון [ותוותן עיקרי] ותוותן עיקרי ניתתתן שתורים כדי שיהיו נראים כבתרים: וחיוורין עיקרי ניתתתן וכשהשער גדל נראים עיקרי